

Táncoktatók tanfolyama

Háromhetes
továbbképzés
Szegeden

Három nap óta délelőttönként ének- és zongoraszó hallatszik ki a szegedi tanítóképző épületéből a csendes Hunyadi János sugárútra. A Népművelési Tanácsadó háromhetes bentlakásos alapfokú táncoktatói tanfolyamán 16 fiatal szegedi és Csongrád megyei pedagógus tanul most a képzésben. Mindannyian oktattak már valahol népi táncot — egészen kezdő nincs is köztük —, de olyan megyeszerte ismert táncoktatók is részt vesznek ezen a tanfolyamon, mint Radity Velimir, a híres deszki délszláv együttes és Verőki István, a hőmezővő-sárhelyi ipari tanulók tánc-csoportjának vezetője.

A háromhetes továbbképzést Mezey Károly, a Csongrád megyei tanács szakreferense vezeti.

Napi 8 órás program

— A napi 8 órás program — mondja — kora reggel kezdődik. Délelőtt a tanítóképző kis tornatermében technikai gyakorlatokat, táncos gyermekjátékokat, fiú-, lány- és párostáncokat, vala-

mint a baráti népek néhány táncát tanulják meg a résztvevők. Ezeket a foglalkozásokat Török Józsefné, a tápéi kisegyüttes és Lutor Gyula, a hőmezővő-sárhelyi népi együttes vezetője tartja.

Délután elméleti kérdésekkel ismerkednek a hallgatók. Dr. Kaposi Edit, a Népművelési Intézet osztályvezető helyettese két előadást tart a tanfolyamon. Egyik a népi tánc szerepét ismerteti a mai népművelésben, a másik tánc történeti áttekintést ad. Waldmann József, a tanítóképző tanára a megye népművészetéről beszél a hallgatóknak. Török József, a tápéi népi együttes vezetője zeneelméleti kérdésekről, népdalaink régi és új stílusáról, a táncfeldolgozások zenei problémáiról tart több előadást.

Táncírás, táncolvasás

A népművelés általános problémáit Csenke László, a Csongrád megyei tanács művelődésügyi osztályának helyettes vezetője ismerteti. A gazdag programhoz táncírás és olvasás is hozzátartozik.

Amíg a tanítóképző udvarán beszélgetünk, a kis tornateremben megszólal a zongora, felhangzik a Fehér lilomszál ismert dallama. A szünet véget ért, folytatódik a tanulás. A zongoránál Molnár István, a szegedi járási tanács művelődésügyi osztályának dolgozója ül, a hallgatók Török Józsefné vezetésével Timár Sándor Fehér lilomszál című tánckompozícióját próbálják. Ez az első nagyobb mű, amellyel a tanfolyam résztvevői a továbbképzésen megismerkednek. Még a tanulás kezdetén vannak és sokszor kell ismételnünk: az oktatók a legkisebb pontatlanságot is észreveszik. A lelkes hallgatók azonban tizedszerre is vidáman ismételnék.

Működési engedély

A tanfolyamtól, amelynek végén a hallgatók működési engedélyt kapnak, mint Mezey Károly elmondotta, azt várják, hogy előre lendítse és ahol szükség van rá, helyes irányba terelje meggyünkben a népi tánc-mozgalmat.

ASSZONY A TELEPEN

Új magyar film a Vörös Csillag Moziban

Szerethet-e egy nő egy nála jóval fiatalabb férfit? — ez ennek az új magyar filmnek a fő kérdése. Ne bolygassuk most, hogy eredeti-e ez a tematika, hogy milyen irodalmi hagyományokhoz nyúlik vissza, inkább azt vizsgáljuk, hogyan válaszol erre a nyilvánvalóan valóságosan létező problémára Fehér Imre filmje. A felelet egyszerű: rosszul válaszol. Amit erről a film mond, teljesen korszerűtlen, régimódi, elfogadhatatlan. Akadhatnak olyan nézők, akik azt mondják, a film sehogyan se válaszol az általa felvetett kérdésekre. Ez azonban tévedés. A film — minden megoldatlansága és bizonytalansága ellenére — a maga módján igyekszik megoldani a problémát és ad is egyfajta választ. Ez a megoldás azonban rossz: tele van kispolgári érzélességgel, szentimentalizmussal. Az a szemlélet, amelyet a film képvisel, korszerűtlen, elavult, régimódi.

Hangsúlyoznunk kell, hogy csak a szemléletmód, csak a mondanivaló kor-

szerűtlen. Külsőségeiben, külisszáiban, környezetében viszont annál modernebb, maibb ez a film. A külsőségek és a környezet csakugyan a mi világunkból való. Az asszony, aki férfiak között dolgozik, a fiú, aki öt éve az országutakon él — valóban nem tartoznak a ritkaságok közé — nem is beszélve most egyéb apró elemről. Modern a film fényképezése, muzikája is. Az operatőr Sára Sándor, és a zeneszerző Kincses József letagadhatatlanul korszerű kifejezési eszközökkel dolgozik.

Mindez azonban — egy ideig félrevezeti ugyan — minden megoldatlanságát fokozza azt az ellentmondást, ami a cselekményben, mondanivalókban megnyilvánuló régies szemléletmód és a mai környezet és ábrázolási mód között fennáll. Ez az ellentmondás — bár kétségtelenül a legjelentősebb — korántsem egyedüli a filmben. Úgy érezzük, legjobban éppen ez az ellentmondásosság jellemzi a filmet. Az, hogy szinte minden eleme, a

cselekményalakítás és a jellemábrázolás legtöbb mozzanata tele van érthetetlen és megmagyarázhatatlan ellentmondással.

Mivel a film tulajdonképpen nem tud mit kezdeni az általa felvetett problémával, a cselekmény fő vonalának sem tud igazi felkészültséget adni. Ezért aztán mesterséges és erőltetett eszközökkel akarja pótolni azt a drámaiságot, ami a dolog lényegéből hiányzik. Ennek természetesen nincs, nem lehet sikere, legfeljebb azzal a következménnyel járhat, mint ahogy jár is, hogy logikailag elfogadhatatlan részleteket látunk a filmben. Az egésze a koronát az ellentmondásokkal telj befejezés teszi rá.

Minden ellenkező véleménnyel és látszattal szemben a kritikus nem szívesen ír rosszat. Sajnos azonban ez itt elkerülhetetlen volt. Sőt még azt is ki kell mondanunk: kár volt ezt a filmet bemutatni.

Ö. L.

SPORT

S-O-R-O-K-E-I-N

Csütörtöki eredmények. Megyei női kézilabda-bajnokság: SZEAC—Szegedi Textilművek 2:0 (1:0). Ady téri pálya. Vezető: Czikely. Góldobó: Bokor, Zentai. Megyei labdarúgó-bajnokság: SZVSE II.—Szegedi Dózsa 4:0 (0:0). Hunyadi tér. Vezető: Ungi. Góllövő: Kocsis és Juhász II. 2—2. Megyei ifjúsági eredmény: SZVSE—Szegedi Dózsa 4:0 (1:0). Góllövő: Szamosvölgyi 3, Zöldi.

Francia—lengyel kezdeményezés

1922 és 1924 között Jean Petitjean francia pedagógus vezetésével sikerült előkészíteni egy olyan főiskolási sporttalálkozót, amelyen több nemzet fiataljai versengtek egymással. A versenyek megrendezésére a lengyelek vállalkoztak. Az első főiskolási világbajnokságot a második világháborúig még hét követte. Azután a háború hosszú időre megszakította ezt a szép versenysorozatot.

Az újjászületés

A világháború után két évvel, 1947-ben Párizsban folytatták tovább az FVB-k szép hagyományait, két évvel később pedig hazánkban került sor a nagy világversenyre. Tizennégy sportágban küzdöttek a versenyzők, és ezúttal először vettek részt a küzdelemben a szövetségi főiskolás sportolók. Ezzel a versennyel egybeként a főiskolási sportban megkezdődött a »hidegháború«. Egy sor nyugati ország politikai okokból kilépett a Nemzetközi Diákszövetségből, és

Holnap, szombaton délután két megyei bajnoki labdarúgó-mérkőzést játszanak Szegeden: a SZAK a Spartacussal Újszegeden, a Textilművek pedig a Szőregi Rákóczi-val a textiles-pályán méri össze tudását.

A Csongrád megyei tekebajnokság döntőjét Petrás Pál (Szegedi VSE) nyerte meg 845 fával, s így részt vehet az országos egyéni döntőn.

A szurkolóké a szó...

Autóstoppal a csapat után — Tíz éve az SZVSE-nél Aki már a bajnokságnak örül

A hét végén utoljára lépnek pályára a labdarúgó-csapatok, hogy eldöntsék a végleges helyezéseket. A szurkolók az utolsó fordulóban még egyszer kimennek a pályákra, azok a szurkolók, akik fagyban és kánikulában, jón és rosszban is kitarannak kedvenc csapatuk mellett, és akik közül hármat most bemutatunk olvasóinknak.

Takács István, a SZEAC mérkőzéseire jár ki a legszívesebben. Sokszor elkíséri csapatát Budapestre és a vidéki városokba is. Előfordult már, hogy nem akart elutazni, de mire eljött a vasárnap reggel, mégsem tudott ellenállni és autóstoppal ment el a mérkőzésre.

Sajnos, betegállományban vagyok, és vasárnap nem lehetek ott a Népstadionban — mondta. — De a televízió

közvetíti a Ferencváros—SZEAC találkozót, és ezért mégis csak végignézhetem... A jelenlegi formák alapján Fradi győzelmet várok. Igaz, a szegedi csapatnak rendszert jól megy a zöld-fehérek ellen, de most nem hiszem, hogy pontot tudjunk hazahozni a már bajnoknak számító Ferencvárostól...

Antal Ferenc, az SZVSE szurkolója, a hazai mérkőzéseken mindig ott ül a SZAK-pályán a játékosok mellett, és lelkesen buzdítja csapatát. Meg kell jegyezni, hogy még akkor is, amikor az ellenfél vezet...

Nem vagyok vasutas — magyarázta —, az asztalosktsz-ben dolgozom. Régebben a SZAK és az SZMTE volt a kedvencem, de amikor tíz évvel ezelőtt kiestek az NB I-ből, átpártoltam a Vasutashoz,

és azóta mindig kijárok a mérkőzéseikre. Elmondhatom, hogy az utóbbi hetekben sokat izgultam azért, hogy ne essen ki a csapat. Remélem, hogy vasárnap a Láng ellen legalább az egyik pontot idehaza tartják, és ezzel bennmaradnak. Ehhez azonban az is kell, hogy a játékosok megőrizzeik nyugalmaikat. Ne legyenek olyan idegesek, mint legutóbb, ne csak támadjanak, hanem használják is ki a helyzeteket...

Juhász Endre, az Újszegedi szövetség nyugdíjasa, és ezért szinte természetesen, hogy az UTC-nek szurkol. Az újszegediek majdnem mindegyik mérkőzésére ki-megy és így sok újszegedivel együtt most ő is örül a sikernek, hogy a csapat első lett, és ezzel bejutott az NB III-ba.

Nagyon nehéz volt, de mégis sikerült a bajnokságot megnyerni — mondta mosolyogva. — A játékosok mindig szívvel-lélekkel küzdöttek. A siker másik titka szerintem az, hogy az erőnlét jó volt, ami Galgóczi Károly edző érdeme. Tavasszal eddig csak egyszer kapott ki a csapat, az Alsóváros győzött ellenünk, de igaz az is, hogy akkor tartalékosan álltunk ki. Vasárnap a Sándorfalva ellen is győzelmet várok, hogy szépen fejezzük be az idényt, ne csak gólaránnyal, hanem két pontos előnnyel legyünk bajnokok...

M. K.

A CAPUAI FENEVAD

Írta: CS. HORVÁTH TIBOR
Rajzolta: ZÓRÁD ERNŐ

10

(Folytatjuk.)

DÉL-MAGYARORSZÁG

A Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád megyei és Szeged városi bizottságának lapja. Megjelenik hétfő kivételével mindennap. Szerkeszti a szerkesztő bizottság Főszerkesztő: dr. Lőkös Zoltán Szerkesztőség: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 35-33, 30-03. Ejszakai telefon: 35-06. Kiadja a Csongrád Megyei Lapkiadó Vállalat Felelős kiadó: Kovács László Kiadóhivatal: Szeged, Klauzál tér 3. Telefon: 35-00, 31-16. (Beküldött kéziratot nem örvünk meg és nem adunk vissza.) A lapot nyomja a Szegedi Nyomda Vállalat Szeged, Kárász u. 9.

INDEX: 25 053

Terjesztik a Csongrád megyei postahivatalok. Előfizetési díj egy hónapra 11 Ft. Előfizethető bármely postahivatalnál és kézbesítőnél.